

II.

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 13de Oktober 1894.

I Anledning af det af Folketinget til mig henviste Andragende fra 96 Fiskere af Aarup Vig m. fl. Steder om, at der maa blive udstedt Forbud mod Snorre-vaadfiskeri efter Rødspætter paa Dybet i den nordlige Del af Lillebælt — Kolding-fjordmundingen Syd efter til Stenderup Hage, Nord paa til Galsslint — har jeg ladet Andragerne tilkendegive, at Regeringen savner Lovhjemmel til at udstede et saadant Forbud, men at der, i en paa sædvanlig Maade tilvejebragt Vedtægt for Fiskeriet i det ovennævnte Vand, jfr. Fiskerilovens Kap. IV., vil kunne træffes Bestemmelse om Forbud mod ethvert Vaadfiskeri i $\frac{1}{4}$ af Vedtægtsvandet.

Hvilket jeg under Henvisning til Hr. Formandens behagelige Skrivelse af 28de Februar d. A. ikke skal undlade herved tjenstlig at meddele Dem.

Hørring.

L. Fleron.

Til Folketingets Formand.

Følgende Andragender ere blevne tilføjede Udvalget:

I. Fra Agrarforeningens Hovedbestyrelse om, at der maa blive udstedt en Lov om Begunstigelser for en Kreditforening for Landejendomme. (Indbragt den 15de Oktober 1894 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds, Høgsbro.)

Andragendet, der ogsaa er indgivet til Indenrigsministeren, er saalydende:

Til Regering og Rigsdag.

Da Forholdene have udviklet sig saaledes, at Landbruget i det store og hele ikke kan bestaa uden at støtte sig til Prioritetslaan, er det naturligt, at dets Ønsker og Bestræbelser maa gaa i Retning af at faa Prioritetsforholdet gjort saa fast og sikkert og Prioritetsrenten saa Lav som muligt, og det er naturligt, at dette Ønske maa fremtræde særlig stærkt i Tider som de nuværende, hvor det gælder at formindste Udgifterne for at faa disse til at balancere med Indtægterne. En Skellinie maa imidlertid drages mellem de primære Prioritetsforhold, hvor den pantsatte faste Ejendom under alle væslende Konjunkturer og uden Hensyn til Ejerens eller Brugerens personlige Egenskaber maa anses for at være i Stand til at dække Prioritetsgelden, og de sekundære Prioritetsforhold, hvor der maa tages Hensyn til andre Momenter end den pantsatte Ejendoms, om man saa maa sige, uforanderlige Egenskaber, og som derfor ifølge Sagens Natur ikke kunne have en saadan Fasthed som de primære. De Betragtninger, som nedenfor ville blive gjorte gældende, angaa kun de primære Prioritetsforhold.

Det maa fuldtud anerkendes, at det er Kreditforeningsinstitutionen, der væsentligst har bidraget til, at Landbruget med Sikkerhed kan gaa ud fra at kunne disponere over en vis fast Prioritetskapital i Forhold til Ejendommens Værdi, og at der overhovedet kan opstilles Begrebet „primære Prioritetsforhold“ i Modsætning til de sekundære, men det bør dog samtidig med stærkt Eftertryk fremhæves, at Kreditforeningsinstitutionen, hvis den vedblivende skal gøre Landbruget fuld Nytte, maa undergives en Revision, idet den, som for fyrrerhye Aar siden var paa Højde med sin Tid, nu med Tøse